

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 11 listopada 1874.

134.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 25 października 1874,

o ułatwieniach w postępowaniu człowiekiem.

Ażeby w obrocie handlowym, zanim ustawa człowieka i przepisy dodatkowe zostaną całkowicie poprawione, ułatwić już teraz ekspedycję człowieka o ile to da się pogodzić z bezpieczeństwem służby, zmienia się a po części uzupełnia, w porozumieniu z królewsko węgierskimi ministerstwami skarbu i handlu, odnośne przepisy i rozporządza się co następuje:

1. Odnośnie do §. 2 przepisu z dnia 7 czerwca 1853, którym zaprowadzone zostały niektóre zmiany w austriackim postępowaniu człowiekiem (Dz. u. p. Nr. 104), pozwala się stronom do deklarowania obowiązanym, a mianowicie temu, który towar przewozi i temu który go odbiera, uzupełnić podaną już deklaracją i prostować takową w urzędzie człowiekiem pogranicznym lub w głębi kraju leżącym, do którego towary w postępowaniu opowiedniem nadeszły, a to póki się nie zacząć oględziny wewnętrzne.

Deklaracyja towarów wyekspedybowanych za listem przewodnym wolno uzupełnić i prostować w miejscu przeznaczenia pod tym samym warunkiem tylko co do gatunku towaru i wagi netto i tylko wtedy, jeżeli zamknięcie urzędowe jest nienaruszone i w ogóle jeżeli dopełnienie zobowiązania które wzięto na siebie przez przekazanie, nie ulega wątpliwości.

Zmiany takie składający deklaracyja podpisać a urząd uwierzytelnić powinien.

2. Odnośnie do §. 2 przepisu z dnia 7 czerwca 1853 pozwala się nadto temu, który towar przewozi, ażeby w deklaracji zaproponował oclenie podług wyniku oględzin w urzędzie cłowym dokonanych, jeżeli papiery należące do jego ładunku nie wystarczają do sporządzenia przepisanej deklaracji, albo jeżeli z innych przyczyn nie zna dokładnie swego ładunku i jeżeli deklaracja nie pochodzi od odbiorcy.

W przypadku tym jednak posyłki należycie deklarowane, chociażby nadeszły później, będą ekspedyowane pierwej, a te, których oclenie zaproponowano podług wyniku oględzin, będą zatrzymane pod zamknięciem urzędowem na koszt stron.

3. Na późniejsze wnoszenie deklaracji podług taryfy i na proponowanie oclenia podług wyniku oględzin w urzędzie cłowym dokonanych, mogą pozwalać na mocy §. 29 przepisu dla obrotu kolejowego z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), jeżeli chodzi o przedmioty przeznaczone na własną podróżnych potrzebę, urzędy i delegacje cłowe w dworcach kolei ustanowione, bez ograniczenia; jeżeli zaś chodzi o towary handlowe, władze skarbowe powiatowe lub pośrednicy, mający zakres działania tychże władz, dopóki suma cła każdej deklaracji nie wynosi więcej nad dwieście złotych.

Wyjątkiem od ułatwień, dozwolonych w tym i w poprzedzającym ustępie, są takie przedmioty, do przywiezienia których potrzebne jest szczególne pozwolenie, tudzież takie, które mają być oclone podług wartości, i z temi postępować należy według dotychczasowych przepisów.

4. Odnośnie do §. 3, lit. b) przepisu z dnia 7 czerwca 1853 (Dz. u. p. Nr. 104) pozwala się na składanie deklaracji ustnej nie tylko wtedy gdy przywóz ma być oclony w urzędzie cłowym pomocniczym II klasy, lecz i wtedy, gdy chodzi o oclenie innych towarów, mianowicie jeżeli to jest transport bydła, gdy ten składa się najczęściej z dwudziestu sztuk, jeżeli to są inne towary, gdy cło przywozowe od nich nie przenosi pietnastu złotych.

5. Jak towary przewozowe i przekazowe na zasadzie §. 12, lit. c) przepisów wstępnych do taryfy cłowej i rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 22 lutego 1861 (Dz. u. p. Nr. 26), tak samo mogą być odważane na próbę wszystkie towary, na które podano zupełną deklarację podług taryfy, jeżeli podlegają cłu podług wagi z opakowaniem, tudzież te, które jak np. szyny kolejowe, obręcze kół, osie kół itp. składają się z jednostajnego materiału i jednostajnej są konstrukcji, w którym to razie ciężar ogólny można obliczyć gdy się zna wagę części posyłki.

6. Towary przewozowe i towary, do urzędu cłowego, w głębi kraju położonego, przekazać się mające, które w myśl rozporządzenia z dnia 29 listopada 1853 (Dz. u. p. Nr. 257) wolno deklarować pod nazwą ogólną, w odpowiednim dziale taryfy podaną, można deklarować także pod nazwą pospolitą, pod którą w mowie zwyczajnej lub w handlu są znane, jeżeli posyłka idzie wagonem urzę-

downie zamkniętym lub jeżeli na pakach dadzą się przyłożyć pieczęci urzędowe w sposób doskonale zabezpieczający, a to pod warunkiem, że dopełnienie powinności, na podającym deklarację ciężącej, będzie zabezpieczone złożeniem dla wchodowego podług najwyższej pozycji taryfy, albo że to będzie poręczone.

Zarazem pozwala się, ażeby wtedy, gdy te warunki mają miejsce, zaniechano częściowej wewnętrznej rewizji towarów przekazanych, jeżeli tu nie zachodzą przypadki przekazu towarów podług §. 123 L. 3 ustawy o cłach i monopolach, w których rewizja odbyć się ma podług przepisów, tyczących się ceł przewozowych, albo przypadki przekazu z wymową zwrotu cła i podatku, w których postępować należy jak dotychczas.

7. Przedmioty niepodlegające cłu, przewożone koleją za wykazami ładunkowymi podług §. 19 przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175) można puścić wolno na podstawie wykazów ładunkowych, po poprzedniczej rewizji, na ustne opowiedzenie zarządu kolejowego a więc bez dołączania deklaracji.

8. Z pozostawieniem określonej w § 37, lit. c) i d) powyższego przepisu z dnia 18 września 1857 odpowiedzialności zarządów kolei, można odstąpić od zaleconego w §. 37 lit. c) tego przepisu wnoszenia deklaracji towarów i ekspedyować jedynie na podstawie wykazów ładunkowych, do których listy przewozowe i inne papiery do ładunku należące, dołączone być winny, jeżeli tu chodzi o towary przewozowe, wiezione przez okrąg cłowy nieprzerwanie koleją żelazną.

Przyjęcie tej odpowiedzialności wyraża podpis zarządu kolejowego na wykazie ładunkowym.

9. Na wniosek zarządu kolejowego i pod jego odpowiedzialnością w zakresie powyższym, urzędy i delegacye cłowe, w dworcach kolei ustanowione, i do trzymania się postępowania skróconego podług przepisu z dnia 18 września 1857 upoważnione, mogą na podstawie wykazów ładunkowych przekazywać towary nadchodzące koleją żelazną w postępowaniu opowiedniem, innym, do trzymania się tego sposobu postępowania uprawnionym urzędem w obrębie linii cłowej, nietylko do czynności urzędowych w §. 3 rozporządzenia wprowadzonego z dnia 18 września 1857 wskazanych, lecz także do poboru cła wchodowego lub wzięcia na skład.

10. Różnicę w podawaniu ilości, nie podlegającą karze na zasadzie §. 12 przepisu o stosowaniu ustawy defraudacyjno karnej (§. 72, L. 2 instrukcji dla urzędów wykonawczych) podwyższa się w ten sposób, że różnica, która nie dochodzi lub nie przenosi dziesięciu od sta podanej ilości, nie ma podlegać karze.

11. W urzędach i delegacyach cłowych, które w dworcach kolei są ustanowione, za miejsce urzędowe uważa się w myśl §. 9 ustawy o cłach i monopolach i §. 11 przepisu z dnia 18 września 1857, ogrodzoną przestrzeń dworców.

Banhans r. w.

Pretis r. w.

